

ஐக்கிய அமெரிக்கா லீ னா கட்டத்தின் தொழிலாளர் விரோதம் எப்படி வன்முறையாக, அதை எப்படி நியாயப்படுத்துத்தினர் என்பதை பார்க்க இருந்தனே. இருந்த போதும் தியாகு என்பர் அவர்களின் ஏகப் பிரதிநிதியாக மாறி, தர்க்கிக்கும் தர்க்கத்தையும் அதன் அரசியலையும் முதலில் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இவர்கள் அரங்கேற்றிய தொழிலாளர் விரோத வன்முறையையும், அதை எப்படி இன்றுவரை நியாயப்படுத்துதி நின்கின்றனர் என்பதையும் பின்னால் பார்ப்போம்.

தியாகு கிறுகின்றார் "லீ னாவின் கருத்து ஏற்கத்தக்கதில்லை ஆனால் அவர் அதை வெளியிடும் உரிமை இருக்கிறது அவருக்கு" என்கின்றார். உரிமை என்பது என்ன? மற்றவனை ஓடுக்கும் உரிமையை, நாம் எப்படி அங்கீகரிக்க முடியும். உரிமை என்பது மற்றவனை ஓடுக்காத வரதான். ஓடுக்குமுறைக்கும் உரிமை கொடு என்பது, பிதற்றலும் அபத்தமும்மாகும். உரிமை என்பது, சமீகத்துக்கு எதிரான உரிமையாக இருக்க முடியாது. சமீகத்துக்கு உட்பட்ட உரிமையைதான், மனிதன் மனிதனாக இருந்து அங்கீகரிக்க முடியும். சமீகத்தை ஓடுக்க, இழிவுபடுத்த, அதன் பெயரால் வாழ்வதற்கு இருக்கும் சூதந்திரம் உரிமையல்ல. இப்படி இருப்பதாக நம்புகின்ற "ஜனநாயகம்" மக்களை தங்கள் உரிமையின் பெயரால் ஓடுக்குவதுதான். அதனால் தான், இந்த ஓடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்கள் நடக்கின்றது. அந்த ஓடுக்கும் உரிமைக்கு எதிரான, அதை மறுக்கும் போராட்டங்கள் நடக்கின்றது.

வர்க்க அமைப்பிலும், சமீக முரண்பாடுகள் கொண்ட அமைப்பிலும், அனைவருக்கும் "ஜனநாயகம்" இருப்பதில்லை. அனைவருக்கும் "உரிமைகள்" இருப்பதில்லை. வர்க்க முரண்பாடுகளும், சமீக முரண்பாடுகளும் கொண்ட வர்க்கப் போராட்டங்கள் தான் நடக்கின்றது. வர்க்கம் கடந்த உரிமை என்பது, முதலாளித்துவத்தின் ஓடுக்குமுறைக் கபட வடிவங்களில் ஒன்று.

தொழிலாளர் விரோத கட்டத்தை, குறிப்பாக கம்யூனிச விரோத கட்டத்தையே,

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 21 April 2010 12:47 - Last Updated Wednesday, 21 April 2010 12:54

அதனைப் படகைக் கமுடியும். அதை எந்த வர்க்கத்திடம், யாரிடம் இருந்து பெற்றார்? அந்த அனுபவம் எப்படிப்பட்டது என்பதை, கவிதையில் இருந்து பார்ப்போம்.

"லிட்டர் கணக்கில் சரேந்துவிடும் விந்துவை
தூர் வாருவதையும்
படிப்பித்திருக்கிறார்கள்" என்கின்றார்.

லீனாவின் தாயாரா! தந்தையா! அவருக்கு இதனைக் கற்பித்தார். எந்தத் தாய், எந்தச் சமீகம், எந்த வர்க்கம் இப்படி இதனைக் கற்குகின்றது. சூரண்டும் வர்க்கம் தான், தன் வரமொழியை நுகர்ச்சியில் பாலியலையும் உள்ளடக்கும் போது, "லிட்டர் கணக்கில்" நுகர்ந்து "சரேந்துவிடும் விந்துவை" தூர் வார வண்பி ஏற்படுகின்றது. இதுவே அந்த வர்க்கத்தின் மையப் பிரச்சனையாகி விடுகின்றது. அந்த வர்க்கப் பெண்களின் பிரச்சனையாகி விடுகின்றது. அதை அனைத்துப் பெண்களின் பிரச்சனையாக காட்டுவதே அந்த வர்க்கத்தின் குணம் சமாகும். ரொட்டியில்லை என்றால், கைத்தின்னச் சொல்கின்ற கட்டம். இந்தச் சூரண்டும் வர்க்கப் பெண்களுக்கு வளியில், கோடானு கோடி பெண்கள் இப்படி பாலியலை நுகர்வதில்லை. பாலியல் தவிரைக்குள் வாழ்கின்றனர். கீழ்லீனா கிறியது போல், பாலியலை அணுகுவது கட்ட கிடையாது. மாறாக இவர்களின் பாலியல் தரிவு என்பது, சமீகத்துடன் இணைந்த கட்டாக கண்ணோட்டத்திலானது. சமீகமாக சரேந்து வாழும் உள்ளடக்கத்திலானது. இப்படித்தான் ஆண் பெண் உறவு உள்ளது. யாரும் இங்கு தூர் வாருவது கிடையாது. இங்கு ஏற்றத் தாழ்வும், ஓடும் குழைகளும் உண்டு. அது எல்லா சமீகச் செயல்கள் மலையும் உள்ளது போல். இங்கு போராட்டங்களும், மூரண்பாடுகளும் அவைகள் மலே உண்டு. இதுதான் உழைத்து வாழும் சமீகத்தின் வாழ்க்கை முறை. "லிட்டர் கணக்கில் சரேந்துவிடும் விந்துவை தூர் வாரந்து" கொண்டு, மக்கள் (பெண்கள்) வாழ்வதில்லை. இதனால் தான் லீனா போன்ற சீமாட்டி பெண்களின், குறிப்பான சொந்த அனுபவமாக அது மாறிவிடுகின்றது. இந்தவகை பெண்களை அடிப்படையாக கொண்ட மலே தட்டு வர்க்கப் பெண்ணின் பொது அனுபவமாக இது உள்ளது. இது சூரண்டும் வர்க்கத்தின் நுகர்வு பாலியல் தரிவாக, அதன் பொது விளைவாகின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 21 April 2010 12:47 - Last Updated Wednesday, 21 April 2010 12:54

இங்குதான் "லிட்டர் கணக்கில் சரேந்துவிடும் விந்துவை" "தரர் வாரு"கின்ற கவிதையின் உள்ளடக்கத்தைக் நாம் காணமுடியும்; படபைப்பாளியின் கருப்பொருள் இங்குதான் உள்ளது. இங்கு கிடக்கவும் அனுபவம் தான், கருப்பொருள். நுகர்வின் அடிப்படையிலான விபச்சாரம் தான் (அவர்களின் வர்க்கப் பார்வையில் இது பண்ணியம்) லீனாவின் கவிதை உள்ளடக்கம். "லிட்டர் கணக்கில் சரேந்துவிடும் விந்து" மடேட்க்குடி வர்க்கத்திடம், எங்கும் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. வரமொறையற்ற நுகர்வின் அடிப்படையில், இந்த மூரண்பாடும் எழுகின்றது.

இங்கு எப்படி, ஏன் மார்க்சியத்தை "கட்டவிழ்ப்பு" சய்ய முன்கின்றனர். யாருடன் கட்டி நுகர்கின்றனர் என்பதே இதைத் தீர்மானிக்கின்றது. இங்கு மலே வர்க்கப் பண்ணியம் பனுடன் (அனாகிஸ்ட்டு) நுகரும் போதும், இப்படிப்பட்ட கவிதை பிறக்கின்றது. அந்தச் சூரணடும் வர்க்கத்தினதும், அனாகிஸ்ட்டுகளோடும் கட்டும் போது தான், கவிதை இப்படி வக்கரிகின்றது.

"ஒரு புணர்தலின் உச்சியில் விலகி
அந்தரத்தில் விந்தைப் பீய்ச்சி
தோழர் என்றழைதினாய்
உடலை உதறி கொண்டு எழுந்து
உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடங்கள் என்றார் மார்க்ஸ்
என்று பிதற்றினாய்"

இது தொழிலாளர் விரோத உணர்வுடன், மார்க்சிய விரோத உணர்வுடன், கவிதையாக பண்ணியமாக பிதற்றுகின்றது. மடேட்க்குடி வர்க்கம் தன் நுகர்வின் இன்பத்தை, தன் வர்க்கமல்லாத லும்பனுடன் கட்டும் போதுதான், அவர்களுக்கு இடையிலான வம்பு உரையாடல் தான் இப்படி உருவாகின்றது. மடேட்க்குடி போல், லும்பன்கள் (அனாகிஸ்ட்டுகள்) மார்க்சியத்தை மறுப்பவர்கள். லும்பன் அல்லாத தன் சொந்த வர்க்கத்துடன் கட்டும் போது, இப்படி பிதற்றினால் பதைத்தியம் என்பார்கள்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 21 April 2010 12:47 - Last Updated Wednesday, 21 April 2010 12:54

லும்பனும் மடேட்டுக்குடி சீ மாட்டிகளும் கட்டிப் புணருகின்ற போது மார்க்சியத்தை கிண்டல் அடிக் கின்றனர்.

"கால்களாக் கிடையே தலையை இழுத்தனே
உபரி என யோனி மயிரை விளித்தாய்
உறபத்தி உறவுகள் என தொப்புளை சபித்தாய்
லனின் ஸ்டாலின் மாவோ சிமின்
பீடத்தை ஒவ்வொருவருக்காய் தந்தாய்
மூலகளைப் பிசைந்து சே என்றாய் பிடல் என்றாய்
மனம் பிறழ்ந்த குழந்தை போல மம்மு குடித்தாய்
பிரஸ்திரோய்கா, க்ளாஸ்னாஸ்ட் என்று மென்று முழுங்கினாய்
இடையின் வெப்பத்தில் புரட்சி என்றாய்
மச்சின் துடிப்பில் பொதுவுடமை என்றாய்
குறியை சப்ப குடுத்துாய்"

இததைத் தான் தங்கள் அனுபவமாக, பெண் விடுதலையாக சமீகத்திற்கு தருகின்றனர். இதை சீ மாட்டிகள், தன் வர்க்கம் சார்ந்து சொல்லும் அனுபவத்தை பெண்ணியம் என்று கிறுக்கின்றனர். பெண்ணியவாதிகள் என்று கிறும் கட்டத்தின், சத்தத்தகை காணோம். எந்த ஆணாதிகத்தை மார்க்சியம் உலகக்கு முன் அம்பலமாக கியதோ, அந்த மார்க்சியத்தை தன் வர்க்க புணர்ச்சியின் அனுபவத்தின் ஊடாக இழிவுபடுத்துகின்றார். மார்ச் 8 பெண்கள் தினத்தை, எந்த மார்க்சியத்தின் அடிப்படையில் எந்தப் பெண்ணிலவாதிகள் "உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடங்கள்" என்று கிறி உருவாக்கினாரோ, அதை இங்கு கவேலப்படுத்துகின்றார்.

சுரண்டும் வர்க்கத்தின் பெண்ணாக இருந்தபடி அதை கவேலப்படுத்துகின்றார். இங்கு தன் பெண் அடையாளத்தை, வர்க்கம் கடந்த தளத்தில் பெண்ணியமாக காட்டி பதுங்கி நின்று மார்க்சியத்தையும் ஓடக்கப்பட்ட பெண்களையும் இழிவுபடுத்துகின்றார். ஓடக்கப்பட்ட பெண்கள் இதை எதிர்த்து போராடாத வரை, ஓடக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின்

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 21 April 2010 12:47 - Last Updated Wednesday, 21 April 2010 12:54

பொதுப் போராட்டமாக இது மாறிவிடுகின்றது. அதுவரை பண்ணியமாக, வர்க்கம் கடந்த பண்ண அடையாளத்தின் பின்னால் இந்த வர்க்கம் ஒழித்துக் கொள்கின்றது. மார்க்சியத்தை கொப்பளித்து துப்பும் போது

"கீழே இழுத்து
உப்பை சுவைக்க சொன்னனே
கோகோ கோலா என்று முன்கினாய்
மயக்கம் வர புணர்ந்தனே
வார்த்தை வறண்ட
வாயில் ஓவ்வொரு மயிராய் பிடுங்கிப் போட்டனே
இது கட்டவிழ்ப்பு என்றனே"

இங்கு எதை, "கட்டவிழ்ப்பு" என்கின்றார் மார்க்சியத்தை. ஒரு லும்பனுடன் சேர்ந்துதான் இதை இங்கு "கட்டவிழ்க்க" முடிகின்றது. எப்படி என்றால் "மயக்கம் வர புணர்ந்த" படி தான், "வார்த்தை வறண்ட" "வாயில்" மார்க்சியத்தை "ஓவ்வொரு மயிராய் பிடுங்கிப் போட்டனே" என்கின்றார். கஃலி கொடாகாத ரவடித்தமான மூதலாளியின் திமிருடன் "உபரி என யோனி மயிரை விளித்தாய்" என்கின்றாய். கஃலிக்கு பதில் வன்முறையைக் கொடுத்த வக்கிரத்துடன் தான் "உற்பத்தி உறவுகள் என தொப்புளடை சபித்தாய்" என்று கஃலி முடிகின்றது. இங்கு கஃலிகடேடும் அடிவாங்கிய மனிதன், தன் உழைப்பிலான உபரியை மட்டுமல்ல, தன் கஃலியை பறித்தெடுத்த வர்க்கத்தின், கொழப்ப நிறைந்த அதன் வக்கிரத்தை இந்தக் கவிதையில் காணமுடியும்;. இதனைச் செய்பவன் அடையாளமும், பண்ணியமும் உதவுகின்றது. தொழிலாளர் விரோதக் கட்டத்தின் ஆதரவுடன் தான், கம்யூனிசத் தலைவர்களையே நுகர்வது வெறியுடன் புணர் முடிகின்றது.

[தொழிலாளர் விரோத உணர்வுடன் கஃலும் சோபாசக்தியும் லீனாவும்](#)

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 21 April 2010 12:47 - Last Updated Wednesday, 21 April 2010 12:54

தொடரும்

பி.இரயாகரன்
21.04.2010